

Leder, 10. december 2015: USA: Et spørgsmål om overlevelse – for hele verden. Fjern Obama!

Spørgsmålet om Frankrigs overlevelse efter det andet terrormassemord i Paris på et år blev udtrykt, da den franske præsident Hollande omgående og tvingende nødvendigt gik i aktion for at fremtvinge en alliance mellem Rusland, Frankrig og USA for at knuse ISIS og al-Qaeda.

Spørgsmålet om Ruslands overlevelse efter Tyrkiets bombing af det russiske fly over Syrien blev udtrykt, da præsident Putin holdt sin magtfulde tale til parlamentet i militærets hal, og påkaldte Ruslands 15 år lange kamp for at bekæmpe terror i Rusland, og nu, international terror, og indkaldte hver eneste russiske borger til at se sig selv som en »soldat« i denne krig.

Spørgsmålet om Amerikas overlevelse nu har intet at gøre med valggøglet efter terrorangrebet i San Bernardino. Spørgsmålet handler om den præsident Obama, der insisterer på at angribe og konfrontere Rusland og Kina som fjender, og som skjuler og benægter beviser for, at Saudi Arabien, Tyrkiet, Qatar og London støtter radikal jihadisme. Den præsident, der beordrede den amerikanske »åbning« til det Muslimske Broderskab siden 2011; som, siden afsættelsen og mordet på Gaddafi, har ført en bevidst kurs mod et endeligt opgør med Rusland og Kina, og i hvilket selvmorderisk opgør han tror, at de vil kapitulere til regimeskift, hvor som helst, han måtte ønske det.

Stiftende redaktør for Executive Intelligence Review Lyndon LaRouche har krævet, at Obama fjernes fra embedet, siden 2009, hvor han, med det samme, Obama indtog Det Hvide Hus,

identificerede hans fatale »Nero-kompleks«.

LaRouche fremlagde det i dag: »Putin udøver en kvalitet af lederskab, der er de fleste amerikanske præsidenter i vores historie overlegent – men Obama! Obama begik et bevidst bedrageri, to gange på nationalt TV, hvor han dækkede over terroroperationen i Californien. Han støttede denne operation ved at forsøge at skjule dens karakter, og dernæst skjule dens sponsorer. Obama er en faktor for terrorisme og krig, en potentiel atomkrig.«

Obama driver nu nationen og planeten hen mod en atomar konfrontation, som den menneskelige civilisation ikke kan overleve. Atomvåbeneksperter kan se det og kommer med offentlige advarsler. Mindst ét kongresmedlem kan se det; kongresmedlem Tulsi Gabbard fra Hawaii udfordrede forsvarsminister Carter med denne Obamas trussel om atomkrig i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker. Præsident Putin og det kinesiske lederskab ser det helt bestemt og træffer enhver foranstaltning til at forberede sig, så vel som til at undgå krig.

Onsdag ringede en af LaRouchePAC's samarbejdspartnere i Midtvesten til sit kongresmedlem, briefede ham og sagde til ham, at Obama måtte fjernes ved hjælp af det 25. forfatningstillæg, omgående. Kongresmedlemmet sagde, at han ikke havde hørt nogen diskussion om dette. Vælgeren svarede magtfuldt, »Så kan du begynde diskussionen!« Det gjorde kongresmedlemmet, usandsynligt nok, og ringede tilbage til sin vælger to gange til for at rapportere, hvordan de andre i Kongressen havde reageret.

Det er blot én borger. Gang det op. Ændr hvad du tænker mht. din mulighed for at være med til at gøre, hvad der i virkeligheden er ret og nødvendigt.

Leder, 9. december 2015: NATO har bevæget sig over i en krigstilstand mod Rusland

Efter fuldstændigt at være blevet taget på sengen af den russiske præsident Putins strategiske flankoperation i Syrien, som annonceredes den 30. september, har Det britiske Imperium og præsident Obama lanceret en igangværende række direkte militære angreb og provokationer imod Rusland, som eskaleres for hver dag, der går. Dette har de gjort gennem helejede datterselskaber såsom ISIS (der mere ligner en gren af Londons Dope, Inc.), den tyrkiske regering, Saudi Arabien osv. Tag denne korte kronologiske oversigt i betragtning:

* 31. okt.: Ruslands Metrojet sprænges i luften over Sinai af ISIS.

* 24. nov.: Tyrkiet nedskyder et russisk SU-24 over Syrien, med klar godkendelse og forudgående ondsksfuld hensigt fra Obamas side. Tirsdag modtog præsident Putin flyets sorte boks, som det lykkedes russiske og syriske styrker at bjærge, og meddelte, at den kun vil blive åbnet under internationale eksperters tilstedeværelse, og at den ville vise, at flyet var blevet ramt i syrisk luftrum.

* 1. dec.: Den amerikanske forsvarsminister Ash Carter annoncerede deployeringen af yderligere amerikanske specialstyrker i Irak, under den irakiske regerings højlydte protester.

* 3. dec.: Tyrkiske tropper invaderede det nordlige Irak under den irakiske regerings skingre protester, igen med klar opbakning fra Obama. Dette eskalerede den 7. dec., da der

rapporteredes om yderligere tyrkiske tropper, der gik ind i området, hvilket bragte tallet op på 900 iflg. guvernøren for provinsen Ninive, rapporterer Sputnik. Tyrkiet har nægtet at trække sine troper tilbage; deres eneste »indrømmelse« har været endnu ikke at sende yderligere 350 tropper, der er opstillet på grænsen, ind.

* 6. dec.: USA bombede en syrisk militærbase i Syrien og dræbte tre soldater; et yderligere amerikansk bombeangreb dræbte 32 civile. Forsvarsministeriet har afvist ansvaret for angrebet på militærbasen og har modargumenteret med, at russerne gjorde det.

Finnian Cunningham, den anti-britiske, irske, politiske analytiker, hvis artikler jævnligt udgives i de russiske medier, opsummerede situationen i en artikel den 7. dec. i *RT*: »På trods af de absurde benægtelser, så er den barske konklusion den, at NATO er i krig med Syrien ... gennem forlængelse betyder dette, at NATO også har bevæget sig over i en krigstilstand imod Rusland, som den syriske præsident Bashar al-Assads regerings allierede.« Cunningham konkluderede: »Det ser ud, som om Washington er parat til at starte en verdenskrig.«

Og den russiske militærekspert Vladimir Bogatyrev gav et interview til Radio Sputnik den 7. dec., hvor han sagde, at Tyrkiets indrykning i det nordlige Irak er en provokation, der er koordineret med den amerikanske regering. »Vi er gået ind i en helt ny fase i kampen mod Daesh [ISIS] ... Det er afgjort en tyrkisk provokation. Og den var selvfølgelig koordineret med USA.«

Men alle disse provokationer på vegne af briterne og Obama går op imod Putins stålsatte beslutning og hans igangværende flankering af provokationerne. Tirsdag meddelte Putin og hans forsvarsminister Shoigu, at Rusland havde lanceret krydsermissiler imod ISIS fra en russisk ubåd i Middelhavet. Putin tilføjede, at missilerne kan armeres med enten et

konventionelt sprænghoved eller et atomsprænghoved, men at han håbede, atomsprænghoveder »aldrig vil blive nødvendige«.

Leder, 7. december 2015: USA: En sand præsidentiel erklæring om terrorisme fra Lyndon LaRouche

»Det, vi har her, er et problem, der umiddelbart kan spores til det terrorregime, der ramte Paris og andre dele af Frankrig for nylig. Vi har nu i USA, i mindre skala, den samme type operation med en arabisk gruppe for panik, og som begår masse mord. De masse mord, der styres af Tyrkiet og andre netop nu, er en del af den samme ting, som nu dræber amerikanere i USA på samme basis. Og grunden til, at dette finder sted, er Barack Obama, der har magt til at håndtere dette problem, men ikke gør det. Man kan derfor ikke klage over disse ting, hvis man ikke handler med de midler, der er til rådighed, for at korrigere problemet.«

»Der sker det, at politiets styrker har nogen indsigt i dette her, men den form for indsigt, der behøves, bliver ikke leveret! USA's præsident er ansvarlig for at håndtere dette, for denne bølge af terror, der smittede fra Frankrig, som kom fra Saudi Arabien oprindeligt, derfra, rammer nu USA, og enten ved USA's præsidentskab det, eller også er det så dumt, at det ikke ved det.«

»Nogen bør gøre noget ved det. Det her vil blive værre. Men

hvis man ikke sørger for at blive dette særlige tilfælde af terror kvit – for dette er kun en del af en plan for at skabe massiv uro, på denne måde, internt i USA, så vel som andre steder.«

»Så derfor gør Obama ikke sit job! Obama handler ikke for at redde amerikanske borgeres liv. Og det er den eneste måde at få ram på det her. Lad være med at kommentere det: Korriger det.«

»Vi er kommet til et tidspunkt, hvor vi ikke simpelthen kan løse et problem ad gangen. Vi må erkende, at hele planeten, under Det britiske Imperiums indflydelse, som sådan; det var Det britiske Imperium, der organiserede de generelle krige i forrige århundrede; [den amerikanske] borgerkrigen var et produkt af dette samme problem.«

»Problemet er således, at vi simpelthen må rense op i dette rod.«

Senere i diskussionen gentog LaRouche:

»Denne præsident må fjernes fra embedet, fordi han terroriserer hele USA's befolkning, og han er derfor ikke skikket til at være USA's præsident.«

LaRouches lederskab overlapper den voksende afsky i landet mod Obamas løgne, og hans afsindige fremstød mod en atomar konfrontation med Rusland og Kina – som på det seneste bruger Erdogans regering i Tyrkiet til at lancere den ene provokation efter den anden imod Rusland. Den 4. dec. var Melon-Scaifes *Pittsburgh Tribune Review* den seneste avis, der tog spalteskriver Charles Hurts artikel i *Washington Times* op, hvor denne rejser spørgsmålet om det nødvendige i at aktivere det 25. forfatningstillæg imod en præsident Obama, de er ansvarlig for, at ISIS nu »kommer til Amerika«. Andre medier, såsom *Boston Herald*, er oprørte over Obamas håndtering af San Bernadino-skyderiet og skriver: »Vold på arbejdspladsen? Virkelig?«

Men det er kun få mennesker i USA, der endnu forstår dybden af de forandringer, der kræves for at løse disse problemer – såsom den presserende forlængelse af Verdenslandbroen ud i hvert eneste hjørne af planeten, inklusive i det krigshærgede Mellemøsten. De har heller ikke overvejet den menneskelige kreativitets enestående egenskaber, der ligger uden for de dagligdags vaner med »praktisk tankegang«, og som er nødvendige for at få denne revolutionerende transformation til at ske.

Her kommer LaRouches Manhattan-projekt ind, som netop tager dette afgørende spørgsmål op. Som LaRouche erklærede i sin **'Samtale omkring Pejsten'**:

»Sådan noget som en evolutionær proces inden for udvikling af menneskelig kultur eksisterer ikke. Der er virkninger, der finder sted på bestemte tider. Men så kollapser hele kulturen pludselig, den forsvinder, den bliver slagtet. Senere kommer der så en anden person og stimulerer til noget nyt, og giver således menneskeheden en ny chance for at gøre fremskridt.«

»Det er vores opgave at forstå dette spørgsmål om fremskridt, og fremskridt er ikke en evolutionær proces. Det er altid en revolutionær proces, det er aldrig evolutionært! Og alle, der bare sidder og venter på en revolutionær proces, narrer sig selv. En sådan form for revolution må være en genial handling, der ligesom kommer ud af intetheden. Og jeg leder efter folk, der vil gøre den slags arbejde og blive til de genier, der vil forårsage, at fremtiden bliver genfødt.«

Rapport fra Japan: Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche taler for japanske erhvervsledere om det presserende nødvendige behov for Verdenslandbroen, for at gøre en ende på geopolitiske krige og tyranni

4. december 2015 – Stifter af og international præsident for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche talte ved to arrangementer i Tokyo den 2. december, hvor hun leverede et klart budskab til 400 japanske erhvervsledere om, at Verdenslandbroen er den eneste måde, hvorpå krigens og geopolitikens tyranni, og den igangværende krise i Mellemøsten, kan afsluttes. Om morgenen talte fr. Zepp-LaRouche til Asia Innovation Forums syvende årsmøde, med 300 unge, japanske igangsættere og med Noboyuki Idei, fhv. formand og leder af Sony Corporation og nuværende stifter og leder af Quantum Leaps, såvel som også stifter af Asia Innovators' Initiative, som vært.

I sin omfattende fremlæggelse advarede fr. Zepp-LaRouche om det globale mønster med regionale krige, det let kan føre til

en global katastrofe, inklusive en ny konflikt mellem supermagter, og hun understregede, at den eneste måde, hvorpå begivenhedsforløbet kunne ændres, var gennem fundamentalt at ændre paradigmerne for tankegangen. Hun gennemgik i detaljer Verdenslandbroen og identificerede de store, globale projekter, der kan transformere verden, og nævnte den kinesiske præsident Xi Jinpings »Ét bælte, én vej« som frøet til en global renæssance. Efter en detaljeret gennemgang af de umiddelbart gennemførlige, store projekter, udlagde hun idéen om menneskeheden som en enestående art, der har evnen til at skabe en fremtid gennem skabende opdagelser. Hun forklarede konceptet i Alexander Hamiltons og Henry og Mathew Careys Amerikanske, økonomiske System, og hun forklarede, hvordan disse ideer bredte sig i hele verden i det 19. århundrede og skabte de moderne nationer Tyskland under kansler Otto von Bismarck og Japan under Meiji-restorationen.

Sammen med fr. Zepp-LaRouche bestod ekspertpanelet desuden af fhv. IMF-direktør, Dominique Strauss-Kahn; fhv. chef for det statslige russiske jernbaneselskab, og medstifter af Rhodos Dialog mellem Civilisationer, Vladimir Yakunin; og Paolo Nogueira Batista jr., den tidligere brasilianske direktør for IMF, som nu er vicepræsident for den Nye Udviklingsbank, der er grundlagt af BRIKS og har hovedkvarter i Shanghai. Panelets ordstyrer var Daisuke Kotegawa, en fhv. topembedsmand i det japanske Finansministerium, der også var Japans direktør for IMF på tidspunktet for finanskrisen i 2007-2009.

Under sin fremlæggelse støttede dr. Yakunin kraftigt fr. Zepp-LaRouches forslag til Verdenslandbroen, og han bemærkede, at Ruslands politik for Eurasiske Udviklingskorridorer og Kinas politik for 'Ét bælte, én vej' var helt igennem forenelige og repræsenterede det »ny paradigme« i tankegang, som der er så hårdt og presserende brug for, for at forhindre krige, der skabes af det døende, neo-liberalistiske system. Han understregede, at præsidenterne Putin og Xi havde forpligtet sig engagerende til russisk-kinesisk samarbejde for at

virkeliggøre disse eurasiske infrastruktur-forbindelser.

Under sine indledende bemærkninger gik Strauss-Kahn i detaljer med den igangværende krise i det globale finanssystem og erkendte, at nedskæringspolitikken ('nøjsomhedspolitikken') var en fiasko og måtte erstattes af en model for vækst, alt imens han medgav, at der ikke er nogen reel støtte til en levedygtig ændring af politikken internt i de globale, dominerende finansinstitutioner i dag.

Om eftermiddagen talte fr. Zepp-LaRouche ved en separat begivenhed, der var sponsoreret af Canon Institute for Globale Studier og havde deltagelse af 100 topledere fra de største, japanske industriselskaber og finansinstitutioner, såvel som fra den japanske regerings oversøiske investeringsagenturer og -fonde. EIR-redaktør Jeffrey Steinberg talte ligeledes til Canon Institute-forsamlingen, hvor han fremlagde et detaljeret billede af den reelle proces med økonomisk og samfundsmæssigt sammenbrud i USA.

Fr. Zepp-LaRouche fremlagde sin præsentation af Verdenslandbroen[1] som den eneste måde, hvorpå det geopolitiske fremstød for verdenskrig kan besejres.

Nogueira Batista fremlagde en dybdegående rapport om den Nye Udviklingsbanks fremskridt og planerne om at begynde at udstede udviklingslån i april 2016. Han gennemgik historien om BRIKS-landenes lancering af den Nye Udviklingsbank som respons på »Washington-institutionernes« – IMF's og Verdensbankens – ynkelige fiasko mht. at gennemføre reformer i kølvandet på det finansielle kollaps i 2008.

[1] Se Helga Zepp-LaRouches tale her på hjemmesiden, senere.

Leder, 4. december 2015: Præsident Putin nagler Obama; LaRouche banker det ind

Præsident Putin holdt sin årlige tale til det russiske parlament (Den føderale Forsamling) i dag foran flere end 1.000 mennesker i Skt. Georgs Sal i Kreml. Han begyndte med at hylde de russiske militærfolk, der gør tjeneste i kampen mod terrorisme, og fortsatte med at introducere enkerne til de to soldater, der blev dræbt af Erdogan, og holde et øjeblik stilhed. Russerne ved fra 1990'erne, hvad den internationale terrorismes aggression vil sige, sagde han. Terrorismen vil aldrig blive nedkæmpet af et enkelt land.

Engang fredelige og stabile lande, – »Irak, Libyen og Syrien – er styrtet ud i kaos og anarki, der udgør en trussel mod hele verden.«

»Vi ved alle, hvorfor dette skete. Vi ved, hvem, der besluttede at afsætte de uønskede regimer og brutalt gennemtvunge deres egne regler. Hvor har det ført dem hen? De oppiskede ballade, ødelagde landenes statsdannelse, satte folk op imod hinanden, og dernæst 'vaskede de deres hænder', som vi siger i Rusland, og banede således vejen for radikale aktivister, ekstremister og terrorister«.

Han fortsatte med at sammenligne den nuværende situation med den, der førte til Anden Verdenskrig, med alt, hvad det indebærer for russerne.

»Det internationale samfund burde have lært af fortidens lektioner. De historiske paralleller i denne sag kan ikke benægtes. En manglende vilje til at slutte kræfterne sammen imod nazisterne i det 20. århundrede kostede os millioner af liv i den blodigste verdenskrig i menneskehedens historie. I dag står vi atter ansigt til ansigt med en destruktiv og

barbarisk ideologi, og vi må ikke tillade disse moderne, mørke kræfter at opnå deres mål.«

Dernæst tog han sig af Tyrkiet.

»Vi ved, hvem der propper sine lommer i Tyrkiet og lader terrorister få fremgang af salget af den olie, de stjal i Syrien. Terroristerne bruger disse indkomster til at rekruttere lejesoldater, købe våben og planlægge inhumane terrorangreb mod russiske borgere, og imod borgere i Frankrig, Libanon, Mali og andre stater. Vi husker, at de militante kæmpere i Nordkaukasus i 1990'erne og 2000'erne fandt et fristed og fik moralsk og materiel hjælp i Tyrkiet. Der kan vi stadig finde dem.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at uighur-terroristerne fra et tyrkisktalende mindretal i det vestlige Kina, der beviseligt støttes i deres terrorisme af Erdogans aktuelle regering i Tyrkiet, vækker Ruslands særlige bekymring, som de naturligvis også vækker kinesernes bekymring.

»Vi vil aldrig glemme deres hemmelige og svigagtige aftale med terrorister«, sagde Putin. »Vi har altid bedømt forræderi til at være den værste og mest skamfulde ting, man kan gøre, og det vil aldrig ændre sig. Jeg ønsker, at de skal huske dette – dem i Tyrkiet, der skød vore piloter i ryggen, de hyklere, der forsøgte at retfærdiggøre deres handlinger og dække over terrorister.«

»Jeg forstår ikke engang, hvorfor de gjorde det. Ethvert spørgsmål, de måtte have haft, ethvert problem, enhver uenighed, som vi ikke var vidende om, kunne have været afgjort på en anden måde. Plus, vi var parat til at samarbejde med Tyrkiet omkring alle de mest følsomme spørgsmål, det måtte have; vi var villige til at gå endnu videre, hvor dets allierede nægtede at gå hen. Kun Allah ved, formoder jeg, hvorfor de gjorde det. Og Allah har sandsynligvis besluttet at straffe den herskende klike i Tyrkiet ved at tage deres hjerne

og forstand.«

»Men hvis de forventede en nervøs eller hysterisk reaktion fra os, hvis de ønskede at se os blive en fare for os selv, såvel som for verden, så får de det ikke. De vil ikke få nogen som helst respons, der er beregnet til at være en opvisning, eller selv en umiddelbar, politisk gevinst. Det får de ikke.«

LaRouche sagde, at Putin her peger på Barack Obamas verdensomspændende mordapparat. LaRouche sammenlignede det med det mordapparat, der blev etableret i Frankrig i 1790'erne af Det britiske Imperium, og som gjorde det af med det franske oligarki, og dernæst de fleste af de bedste og mest talentfulde franskmænd. Dette mordapparat fortsatte igennem det 19. århundrede, under Napoleon I's og Napoleon III's imperier. Selv om LaRouche ikke nævnte dette i dag, så omfattede dette mordapparat Frankrigs Vichy-regime under Anden Verdenskrig. Det er årsagen til, at Frankrig stadigvæk i dag er så ødelagt, især efter Charles de Gaulle blev tvunget bort fra præsidentskabet.

<http://en.kremlin.ru/events/president/news/50864>

**Leder, 3. december 2015:
Obama deployerer for krig,
mens det 25.**

forfatningstillæg påkalder

Præsident Obama fortsætter sin mobilisering for krig med Rusland. NATO planlægger at sende kampfly og antiluftforsvars-missiler til Tyrkiet – med Rusland som eneste mål for sådanne offensive våben – med USA's forsvarsminister Ash Carter, der tirsdag meddelte deployeringen af 200 amerikanske jag-og-dræb specialstyrker til Irak for at finde og dræbe ISIS-ledere i både Irak og Syrien. Ikke »rådgivere« og »uddannelsesofficerer«, men dræberteams. Selv Irak reagerede imod den gale dræber, med premierminister al-Abdi, der til pressen sagde, at Irak har brug for uddannelse, våben og rådgivning fra det internationale samfund, »ikke udenlandske kamptropper på jorden, der kæmper på irakisk jord«. Han tilføjede, at en sådan deployering »ikke kan ske uden [regeringens] godkendelse, fuld koordinering og fuld respekt for Iraks suverænitet«.

Flere amerikanske aviser havde i dag udgivet opfordringer til at tage det 25. forfatningstillæg i anvendelse som nødvendigt middel til at fjerne Obama fra embedet med den begrundelse, at han ikke længere er mentalt skikket til at udføre sine pligter. Lyndon LaRouche har gentagne gange krævet, at dette forfatningstillæg omgående blev taget i anvendelse, før det lykkes Obama at lancere en menneskelig udslettelseskrig.

Obamas optræden på Klimaforandringskonferencen i Paris var så usammenhængende, at selv en af hans faste tilhængere, reporter Richard Cohen fra *Washington Post*, skrev en spalte med overskriften, »Obama, en præsident, der mistede sin stemme« og sagde, at »hans veltalenhed var blevet erstattet af arrigskab, og han har mistet evnen til at overtale« og at »hans problem er, at han ofte ikke har noget at sige«.

Journalisten Mark Whittington fra *examiner.com* responderede imidlertid: »Har Barack Obama mistet sin stemme, eller har han mistet forstanden?« Han fortsatte: »I mangel af en rigsretssag

kan vicepræsident Biden måske sammenkalde regeringen, påkalde det 25. forfatningstillæg og erklære præsident Obama mentalt uegnet til at sidde rest af sin embedsperiode ud.«

LaRouche bemærkede i dag, at det var Vladimir Putin, der satte denne dynamik i gang med sin tale til FN's Generalforsamling[1] i september, da han roligt, men bestemt, fremlagde Obamaregeringens kriminelle handlinger, hvor de rev FN's Charter i stykker, lancerede ulovlige krige, gennemtvang regimeskift og udførte dronedrab i hele verden. Det internationale publikum var frastødt af sandheden om Obamas handlinger, og siden da har Obama selv været ude om det.

Frygten for Obama er det eneste, der holder det amerikanske folk, så vel som ledere i hele verden, tilbage fra at sige sandheden og kræve, at han fjernes, og at USA og Europa i stedet går sammen med Rusland, Kina og BRIKS-nationerne om at opbygge verden gennem processen med den Nye Silkevej, som det eneste middel til at standse Bush-Obama-politikken med overlagte, evindelige krige. Som Franklin Roosevelt sagde, stedt over for truslen om fascisme: »Vi har intet at frygte, ud over selve frygten«.[2]

[1] Præsident Putins fulde tale i FN, video, engelsk voice over.

[2] FDR's første indsættelsestale, dansk.

**Leder, 2. december 2015:
Hvad er rådet til den**

kriseramte verden i dag?

Lær af Brunelleschi!

Rådet til den kriseramte verden i dag? 'Lær af Brunelleschi!' Det var det råd, som Lyndon LaRouche gav i går, da han udlagde Brunelleschis opdagelser, der på ingen måde var en fortsættelse af den tidligere erfaring og tankegang, men var kreative gennembrud af Brunelleschi, både mht. princip og anvendelse. Historien markeres af »opdagelsesperioder«, adskilt af perioder med degeneration, sagde LaRouche. Forstå dette, for at forstå, hvor dødbringende det nuværende øjeblik er, og søg at opnå den intellektuelle og karaktermæssige kvalitet, der kræves for at standse »dårlig historie under skabelse«, og for at skabe fremtiden. Historien er ikke noget, der 'sker for én'; man skaber den.

Lige nu kræver fremtiden, at Obama kommer væk. Der er ingen fremtid, hvis han bliver. Den trussel, der kommer fra ham, kan ikke formildes gennem reform, forhandling eller ønsketænkning.

I går konfronterede et kongresmedlem, Tulsi Gabbard (D-Hawaii), Obamas to top-forsvarsregeringsfolk med sandheden om Obamas politik i Syrien, der truer med altomfattende atomkrig. I en omfattende høring i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker begyndte Gabbard sine kommentarer til forsvarsminister Ash Carter og formand for Generalstabscheferne Joseph Dunford således: »Eftersom vores politik med at vælte Assads syriske regering grundlæggende set har bragt os til en frontal konflikt med Rusland, har jeg nogle vigtige spørgsmål at stille om dette emne.

»Hvor mange atomspræghoveder har Rusland rettet mod USA, og hvor mange har USA, rettet mod Rusland?« Forsvarsminister Carter undveg og svarede, at han ville tilsende hende svaret på skrift. Gabbard fortsatte: »Godt. Og det ville være korrekt at sige, at begge vore lande har evnen til at affyre disse

atomvåben inden for få minutter?» Carter svarede, »Det er det«: dernæst fortsatte Gabbard med sine spørgsmål, der trak detaljerne om Syrien skarpt frem, med Obamas anti-russiske politik, der nu udgør en umiddelbar, potentiel fare for et atomholocaust.

Samtidig med, at Gabbard konfronterede Kongressen med Obamas vanvid, begyndte NATO sit todages ministermøde i Bruxelles, hvor dets London/Obama-dagsorden er at inkludere en forpligtelse til at sende mere luftforsvarsstøtte til Tyrkiet. Det kommer oven i de amerikanske F-15 fly, der allerede afpatruljerer den tyrkisk-syriske grænse. Som Gabbard sagde til Obamas regeringsfolk under høringen i går: i betragtning af, at ISIS *»ikke har nogen luftvåbensaktiver, kan jeg blot antage, at disse fly har russiske fly som deres mål ... «* (fremhævet af red.)

Det ligger ikke i den nuværende, degraderede 'amerikanske personlighed' let at fatte faren og finde modet til at handle. Men det er vores udfordring. Skab fremtiden!

Forslag til fordybelse: Redaktionen anbefaler:

»Skab en Ny Renæssance«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche ved Schiller Instituttets konference i Paris, juni 2015

»Ny renæssance eller Tredje Verdenskrig? Valget der dit!«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, april 2014,

Diskussion med Lyndon LaRouche

25. november 2015:

»Obama har organiseret en krigshandling og har således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare.

*Uddrag af Lyndon LaRouches diskussion med aktivister i hele USA den 25. november. **LaRouche:** Godt, først og fremmest er det, som man skal bekymre sig om, det, som vi har brug for, Glass-Steagall. Og Glass-Steagall, hvis den bliver gennemført på rette vis nu, vil betyde, at vi automatisk – i hele USA i hvert fald, ville vi lukke alt det, der er baseret på investeringsbankpraksis, der ikke følger Glass-Steagall-standarden, fuldstændigt ned. Sagt på en anden måde: Vi ville gå tilbage til den form for system, som Franklin Roosevelt repræsenterede i løbet af sin præsidentperiode, især i løbet af 1930'erne.*

Download (PDF, Unknown)

Leder, 1. december 2015: Fjern den faktor, der fører til atomkrig – Obama

Nødvendigheden af at fjerne Barack Obama fra præsidentmyndigheden for at forhindre en ellers forestående atomar konfrontation mellem USA og Rusland og Kina blev på dramatisk vis tydeliggjort af begivenheder og advarsler i dag.

Efter Obamas (og NATO's) aggressive, offentlige støtte til Tyrkiets provokerende krigshandling imod Rusland, var Obamas møde med Putin i dag på konferencen i Paris en eskalering. Ifølge rapporteringer fra både Det Hvide Hus og Kreml om mødet, gentog Obama, at han insisterede på, at den syriske præsident Assad »skal gå« som en forudsætning for noget som helst samarbejde imod terrorbander i Syrien; at Rusland må slutte sig til den »amerikanskledede koalition« og må ophøre med at bombe i områder, der er bastioner for al-Nusra og andre jihadist-grupper, der bevæbnes af Saudi Arabien, Tyrkiet og USA og Storbritannien. Obama ignorerer de vurderinger og rapporter, der kommer fra militær-til-militær-efterretninger, for i stedet at fortsætte sin optrapning af konfrontationen med Vladimir Putin.

En russisk, strategisk analytiker advarer i Sputnik i dag om, at den tyrkiske provokation, bakket op af NATO og Obama, skubber verden frem mod en konfrontation som den i 1962 med Cubakrisen – denne gang uden en John F. Kennedy til at løse situationen, men tværtimod med hans modsætning, den arrogante dronedræber, Obama.

Og en kinesisk seniorekspert i eurasiske anliggender med hjemsted i Hongkong kom med en endnu mere dramatisk advarsel: Hvis Obama fortsætter med at udføre provokationer i det Sydkinesiske Hav, kunne Kina meget vel respondere

»asymmetrisk«, med atomkrig.

Stiftende redaktør for Executive Intelligence Review (EIR) Lyndon LaRouche insisterer på, at der ikke er anden udvej en hurtigt at fjerne Obama fra embedet og sagde i dag: »Putin havde ret i sin vurdering af sin position vis-a-vis Obama. Der bliver ingen kursændring eller tilbagetog fra Putins side; og han forstår fuldt ud, at intet samarbejde med Obama er muligt. Putin eksperimenterer ikke. Han er fast besluttet og anskuer konfrontationen fra et globalt standpunkt. Det er Obamas Hvide Hus, der laver alvorlige fejl, men alt, hvad det gør, er med fuldt overlæg.«

Dette var LaRouches udtrykkelige pointe om den kinesiske professor Zhang Baohuis advarsel om en amerikansk-kinesisk krig udløst af Obamas provokationer. Denne analyse af situationen er »fuldstændig korrekt«, bemærkede Larouche, for nær én ting – atomkonfrontationen er ikke »utilsigtet« eller »en fejl« fra Obamas side.

»Obama VED, hvad han gør«, sagde LaRouche. »Han er en dræber, og britisk kontrolleret.«

Obama truer med atomkrig og tror arrogant på et russisk eller kinesisk »tilbagetog«, der ikke eksisterer.

»Men han kan miste grebet om situationen, hvis han konfronteres af personer og kræfter, der rykker ud for at få ham fjernet fra embedet. Det er missionen – hvis vi kan gøre det i tide.«

Supplerende materiale:

Hongkong-professor: Obama truer Kina med

atomkrig

30. november 2015 – Zhang Baohui, en professor i statskundskab og direktør for Centret for Studier af det Asiatiske Stillehavsområde ved Lingnan Universitet i Hongkong, og som i omfattende mål har skrevet om Kinas atomkapaciteter, udstedte en kraftig advarsel til Obama om, at denne fremprovokerer en konflikt, der hurtigt kunne blive til en atomkrig.

I en artikel i *RSIS Commentary South China Sea Series Nov. 12*, skriver Zhang, at, da Obama sendte et amerikansk krigsskib inden for 12-milegrænsen omkring Kinas nyligt konstruerede øer i det Sydkinesiske Hav den 27. okt., »tog Kina denne gang ikke skridt til konkret handling for at konfrontere det amerikanske krigsskib, men sådanne fremtidige operationer kunne alvorligt destabilisere situationen i det Sydkinesiske Hav og endda freden og stabiliteten i hele regionen. De kunne igangsætte en utilsigtet optrapning og forcere de to lande hen imod en militær konflikt. Tankegangen er ganske indlysende.

»Yderligere handlinger fra den amerikanske flådes side vil trænge det kinesiske lederskab op i en krig og tvinge det til at respondere på opfattede provokationer mod landets nationale interesser og magtanseelse. Til syvende og sidst udgør det Sydkinesiske Hav en væsentlig del af Kinas geostrategiske interesser ... Desuden kunne Kina føle, at det var nødvendigt at stå fast for at afskrække en fremtidig optrapning af de amerikanske udfordringer over for landets interesser og anseelse.«

Zhang citerer både viceadmiral Yi Xiaoguang, der er vicestabschef i Folkets Befrielseshær (PLA), og som sagde, at Kina »vil tage alle nødvendige midler i anvendelse for at forsvare sin suverænitet«, hvis USA udfører lignende handlinger, og også general Fan Changlong, vicepræsident for Kinas kommunistiske partis (CCP) Centrale Militærkommission, der til kommandør for USA's Stillehavskommando (PACOM), admiral Harry Harris, sagde, at alle fremtidige aktioner fra

den amerikanske flådes side kunne udløse utilsigtede optrapninger, der skader begge landes interesser.

Kineserne har sidenhen udvidet sine militærøvelser i regionen og offentliggjort fotos af søbaserede strategiske missiler, der bæres på deres atomubåde, og som »har til hensigt at afskrække USA«, siger Zhang.

Under kapiteltitlen »Defekt amerikansk opfattelse« advarer Zhang: »Diverse kinesisk retorik og forholdsregler indikerer, at Kina kunne ty til mere konkrete og magtfulde forholdsregler for at konfrontere den amerikanske flåde. I så tilfælde vil en konfrontation mellem de to flåder blive uundgåelig. Hvad der er endnu værre, så kunne konfrontationen udløse en optrapning mod militære konflikter.

Det amerikanske militær synes imidlertid at være intetanende om dette scenario ... Det er i høj grad sandsynligt, at amerikanske beslutningstagere antager, at Kina ville indtage en politik for ikke-handling, når konfronteret med indtrængende amerikanske flådeefartøjer. Denne amerikanske forventning er defekt, eftersom Kina er en atomstormagt. Når de trænges op i en krog, kan stater med atomvåben true med en asymmetrisk optrapning for at afskrække en modstander fra at skade deres nøgleinteresser. Militærparaden i Beijing den 3. september afslørede, at Kinas nye generation af taktiske missiler, såsom DF-26, kan armeres med atomspræghoveder. Nylig information indikerer også, at Kinas luftlancerede langtrækkende krydsermissiler ligeledes kan armeres med taktiske atomspræghoveder. Faktisk kunne de seneste fotos af JL-2 søbaserede atommissiler, der affyres fra havet, være et gedulgt atomsignal, som Kina sender for at afskrække USA.«

Zhang bemærker, at, alt imens det Sydkinesiske Hav tydeligvis er en del af Kinas kerneinteresser, så gælder dette ikke for USA. »Når en krisesituation eskaleres og begynder at involvere potentielle atomare scenarier«, skriver han, »står USA over for det barske valg, at de enten er de første til at trække

sig tilbage, eller også står over for at kæmpe mod et atombevæbnet Kina. Ingen af disse muligheder er attraktiv, og begge kræver høje omkostninger, enten for anseelse eller i menneskeliv, for USA.«

»Det vil derfor være uklogt af USA at udfordre Kina. Ved at undervurdere Beijings faste forsæt om at forsvare sine interesser, omdømme og evne til at afskrække, kunne denne plan igangsætte en eskalerende spiral, der sluttelig ville skade amerikanske interesser.«

Han konkluderer, at begge sider må overveje 'worst case scenarios' – de værst tænkelige scenarier.[1] »Det er bydende nødvendigt, at både Kina og USA overvejer, hvordan deres handlinger kunne medføre utilsigtede konsekvenser, isæt en utilsigtet optrapning mod en militær konflikt ... Der er ingen, især ikke lande i regionen, der ønsker dette scenarie.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at denne analyse er »fuldstændig korrekt«, bortset fra, at en sådan konsekvens ikke ville være »utilsigtet« fra Obamas side; det er hans plan at tvinge Kina og Rusland til et tilbagetog, eller også gå i krig.

[1] Se video fra LaRouchePAC: **»Ingen overlevende«**, danske undertekster.

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

Advarsel om en Ny Cubakrise

30. november 2015 – »Tyrkiet baner vejen for en Ny Cubakrise«, lyder den barske, advarende titel på en artikel i Sputnik den 29. nov., skrevet af den politiske analytiker Pyotr Iskenderov fra Ruslands Strategiske Kulturstiftelse, med undertitlen,

»Invitation til ballade: Trækker Erdogan Europa ind i en Ny 'Cubakrise'?«

Iskenderovs advarsel påpeger først det, der skete den 24. nov.: »Tyrkiets uhørte provokation kunne meget vel føre til en konfrontation, der minder os om den Kolde Krigs mørkeste dage«; uhørt, fordi intet russisk militærfly er blevet skudt ned af et NATO-medlemsland i Alliancens historie. Artiklen advarer også imod den umiddelbare fremtid og Obamas rolle i opbakningen til Tyrkiet. »Tyrkiet besluttede at nedskyde det russiske bombefly, fordi præsident Recep Tayyip Erdogan føler sig overbevist om, at NATO og især USA vil bakke ham op, uanset, hvad der sker. Ønsket om at udnytte modsigelserne mellem stormagter har altid været et redskab i det (Neo)-ottomanske Imperiums politik.«

Der er nogen, der bringer en diskussion på bane om, hvorvidt Tyrkiet skal spærre Bosporusstrædet for russiske skibe, der supplerer Ruslands styrker, som bekæmper terrorister i Syrien. Dette ville imidlertid ikke blive tolereret af Rusland; og Erdogans stilling over for sin egen kommando kunne vise sig temmelig svag.

En webside, der sporer skibsruter, atmarinetraffic.com, rapporterede mandag, at fartøjer under russisk flag nu forsinkes af Tyrkiet, når de søger at passere gennem Bosporus. Det Kiev-baserede Center for Transportstrategier rapporterede dette offentligt: »Søndag sejlede russiske fartøjer i zig-zag-kurs og i buede linjer, mens de i timevis ventede på tilladelse til at krydse strædet. Fartøjer fra andre lande blev ikke opholdt.«

Leder, 29. november 2015: »Spær Obama inde bag lås og slå for at afværge den umiddelbare fare for atomkrig«

STOP 3. VERDENSKRIG:

Følgende erklæring blev udlagt på LaRouchePAC websiden her til aften, den 28. nov.:

Lyndon LaRouche gentog i dag sin tidligere advarsel, der nu er endnu mere overhængende nødvendig, om, at den amerikanske præsident Barack Obama er fast besluttet på at følge en kurs mod atomkrig og omgående må fjernes fra embedet. Advarslen kommer som respons på optrapningen af Obamas igangværende politik for en atomar konfrontation med Rusland, som det eksemplificeres af nedskydningen af et russisk militærfly over Syrien af medlem af NATO og USA's allierede, Tyrkiet. Tyrkiets handling kunne kun være forekommet med Obamas velsignelse. LaRouches advarsler understreges af amerikanske sikkerhedseksperter vurderinger. Alligevel er der en tåbelig tilbageholdenhed med hensyn til at kræve det eneste middel, der kan trække verden tilbage fra truslen om atomkrig – at fjerne Obama fra kontrollen over USA's atomstyrker ved at stille ham for en rigsret, eller ved at aktivere det 25. tillæg til den amerikanske Forfatning.

Den seneste advarsel om en mulig umiddelbart overhængende atomkrig er netop blevet publiceret i *Politico Magazine* af en

tidligere atommissil-affyringsofficer, Bruce G. Blair, med titlen »**Kunne spændinger mellem USA og Rusland eskalere atomart?**«. Blair påpeger Obamaregeringens politik med affyr-på-varsel (launch on warning) og den korte responstid til at træffe beslutningen om at lancere atomstyrker. Han erklærer, at dette sætter verden på en hårs bredde fra atomkrig, der er farligere end under den Kolde Krig.

Blair advarer:

»Det er især sandt, eftersom offentligheden ikke gør sig klart, hvor lidt tid, der er, for vore ledere til at træffe afgørelsen om at bruge atomvåben, selv i dag – og om noget, så gør atmosfæren det til en endnu mere hårfin udløsermekanisme med truslen om cyberkrig. En affyringsordre er på længde med et tweet. Missilmandskabet transmitterer dernæst en kort strøm af computersignaler, der omgående antænder raketmotorerne til mange hundrede landbaserede missiler. For USA's vedkommende tager dette 1 minut. Som forhenværende atommissil-affyringsofficer har jeg personligt trænet dette hundreder af gange. Vi blev kaldt for Minutmænd. Amerikansk ubådsmandskab bruger lidt længere tid; de kan affyre deres missiler efter 12 minutter.«

»I betragtning af den 11- til 30-minutters flyvetid for angrebsmissiler (11 for ubåde, der lurer ud for modpartens kyster, og 30 for raketter, der flyver over polerne til den anden siden af planeten), er beslutningstagningen for atomanvendelse, under 'launch on warning' – altså processen fra varsling til beslutning om handling – ekstremt forceret, følelsesmæssigt højspændt og proforma, drevet frem af checklister. Jeg beskriver det som den mekanisk rutinemæssige iværksættelse af et forberedt manuskript. Under nogle scenarier modtager præsidenten, efter en blot 3 minutter lang vurdering af de første varslingsdata, en 30 sekunder lang briefing om sine atomare responsmuligheder og disses konsekvenser. Han har dernæst nogle få minutter – maksimalt 12, mere sandsynligt 3 til 6 – til at vælge en af

dem.«

I denne sammenhæng kan Obamas deployering af amerikanske og allierede styrker imod Rusland kun ses som en eskalering imod en konflikt med atomvåben. For eksempel nævner Blair deployeringen af amerikanske Aegis-krigsskibe til Sortehavet, armeret med krydsermissiler, der kunne angribe Moskva på få minutter. Eller deployeringen af amerikanske strategiske bombefly, der flyver mod Rusland. Dette tvinger så igen Rusland ind i en optrappende respons.

Blair spørger:

»Forstår amerikanske ledere, at russerne har grund til at frygte, at en trussel om halshugning (dvs. lamme en regering ved at fjerne dens ledelse, -red.) er ved at vokse frem, og at denne trussel meget vel kunne være den underliggende drivkraft, der hæver indsatsen for Rusland til et niveau med en eksistentiel trussel, der påbyder forberedelse til at anvende atomvåben? Det tvivler jeg på, at de gør.«

Den skræmmende konklusion, som Blair ikke drager, er imidlertid, at USA's præsident Barack Obama forstår dette og har til hensigt at skabe en eksistentiel krise for Rusland, og således bringe verden ud på randen af atomkrig. Siden begyndelsen af Barack Obamas præsidentskab har LaRouche advaret om, at Obama er en narcissistisk dræber. Alt, hvad Obama sidenhen har gjort, har bevist, at LaRouche havde ret. Man behøver blot se på Obamas indtræden i rollen som global bøddel, der præsiderer over de regulære tirsdagsmøder, hvor han personligt træffer beslutning om de amerikanske droneangrebs dræberlister. Eller hans konfronterende adfærd mod Rusland i kølvandet på den tyrkiske nedskydning af det russiske militærfly.

Der er ikke tid eller plads til en lang debat om dette spørgsmål. Obamas atomkrigsprovokationer udgør en trussel mod den menneskelige arts eksistens. Han må fjernes nu. Et enkelt

medlem af Kongressen kan retmæssigt indlede en rigsretsprocedure. Ansvarlige regeringsfolk i præsidentskabet kan retmæssigt indlede det 25. forfatningstillæg med den begrundelse, at en præsident, der har til hensigt at fremprovokere atomkrig, ikke længere er skikket til embedet.

Det amerikanske folk må nu agte på LaRouches advarsel. Fjern Obama Nu!

Supplerende materiale:

Putin og Hollande mødes i Moskva – Aftale om koordinering – Går efter oliesmugling m.m. – Obama på sidelinjen; afsløret

**Delegerede på COP21:
Her er det klima-spørgsmål, I
bør diskutere:
Terrorismen og flygtninge-
krise i en kold vinter!**

Klimakonferencen i Paris må fokusere på de reelle og umiddelbare farer for menneskeheden: denne hastigt voksende flygtningekrise, de afgrundsdybe EU-økonomier og tab af arbejdspladser, samt de milliarder af mennesker over hele

verden, der stadig lider under manglen på tilstrækkelig, stabil og billig energi, som er nødvendig for at gøre en ende på deres knusende fattigdom, fejlernæring, sygdom og tidlige død ved at sikre rent vand, ordentlige sanitære forhold, moderne hospitaler, lys, køleskabe og rigelig mad. Klimakonferencedeltagerne må adressere de følgende, langt mere presserende nødvendige spørgsmål.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 27. november 2015: I har meget lidt tid til at ændre jeres tankegang

... LaRouche refererede herefter til et møde tirsdag aften, hvor han havde insisteret på, at Obama omgående må ydmyges og degraderes i en grad, hvor han ikke længere vil være i stand til at gennemtvinge de sidste, tilbageværende, korte skridt mod en atomkrig, og heller ikke vil være i stand til at forhindre, at han brat tvinges fra embedet. Dette er et spørgsmål om liv eller død for menneskeheden – ikke uger ud i fremtiden, men lige nu, på Thanksgiving Day, og fredag morgen.

Under en telefonkonference onsdag morgen, den 25. nov., med sin Politiske Komite sagde Lyndon LaRouche: »Jeg mener ikke, vi befinder os i en god tid. Vi er i en desorganiseret tid, en tid med nederlag. Vi er ikke særligt effektive lige nu. Vores organisation som helhed lykkes ikke, med hensyn til vores præstationer; dette må vi rette op på.«

LaRouche refererede herefter til et møde tirsdag aften, hvor

han havde insisteret på, at Obama omgående må ydmyges og degraderes i en grad, hvor han ikke længere vil være i stand til at gennemtvinge de sidste, tilbageværende, korte skridt mod en atomkrig, og heller ikke vil være i stand til at forhindre, at han brat tvinges fra embedet. Dette er et spørgsmål om liv eller død for menneskeheden – ikke uger ud i fremtiden, men lige nu, på Thanksgiving Day[1], og fredag morgen.

For alle, der stadig er i tvivl, så blev det offentligt indrømmet denne tirsdag morgen, at de fleste af jer ikke har denne tankegang, og derfor ikke præsterer denne adfærd.

Under sin haste-diskussion med aktivister i hele USA, (den såkaldte 'Fireside Chat') om aftenen den 25. kom det sidste spørgsmål fra en texaner, som sagde, at en rigsretssag mod Obama var udelukket, eftersom dette kræver to tredjedele af Senatet, og aldrig før er sket. Obama burde smides ud i et militærkup efter krav fra befolkningen, ligesom den egyptiske diktator Morsi, fortsatte spørgeren, men dette er ikke muligt, eftersom Obama har fyret alle de gode generaler. Hvordan kan vi få det amerikanske folk til at rejse sig en masse og kræve Obamas afsættelse, spurgte han?

LaRouche svarede, at der ikke er noget systemisk princip, der forhindrer dette. Folk må mobiliseres til at uddanne sig selv på den rette måde. De værdier, man har lært dem at tilpasse sig til, har fordærvet dem. Det er ikke kun et spørgsmål om at fjerne skidt fra folks hoveder: de må bringes til at forstå de sygdomme, som de har inficeret deres egne hjerner med. Det vil virke.

Hvis man ønsker at kontrollere samfundet, korrupperer (fordærver) man samfundet; man inducerer folk til at tro på noget, der ikke er sandt; hvorimod sandfærdig viden ikke er alment praktiseret. Dette skyldes, at vore regeringssystemer så ofte er korrupte.

Man må få folk til at se på sig selv og sige, »Hvad gør jeg forkert?« De kan forstå dette, men de må begynde et studie af sig selv og gennemgå, hvad det er, de burde tænke på, med de rette ideer. Dette kan gøres, men den eneste måde, det kan gøres på, er ved, at folk inspicerer sig selv meget grundigt. At de genovervejer, hvad det er, de har vedtaget som deres mening. Under visse omstændigheder er dette sket med held. Det har vi nu igen brug for.

[1] I USA en overvejende sekulariseret helligdag den fjerde torsdag i november, der er blevet fejret lige siden de første europæere kom til Den nye Verden; oprindeligt en taksigelse for årets høst.

Stem NEJ den 3. december: Bevar retsforbeholdet. Videoer fra demonstrationen den 21. november med Tom Gillesberg og Christian Bechmann Olesen.

Tale af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet.

Tale af Christian Bechmann Olesen, fhv. folketingskandidat uden for partierne, som stillede op sammen med Schiller Instituttets Venner.

[Info-Video med Christian Bechmann Olesen](#)

Leder, 26. november 2015: Dump Obama, eller se en atomar udslettelseskrig i øjnene

Den britiske agent Barack Obama stod bag den tyrkiske nedskydning af det russiske Su-24 fly over syrisk luftrum tirsdag, den 24. november, og den russiske regering har gjort det klart, at det er fuldt ud klar over Obamas medskyldighed. I en telefonsamtale med den amerikanske udenrigsminister John Kerry onsdag påpegede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at, under bestemmelserne i forståelsesmemorandaet om dekonfliktion, som USA og Rusland for nyligt underskrev, tog USA ansvaret for alle de såkaldte koalitionspartners handlinger. Mere præcist, så påpegede Lavrov, at angrebet på det russiske fly blev udført af et amerikansk fremstillet F-16, og der foreligger en bindende forståelse, der går ud på, at offensive operationer med anvendelse af amerikansk fremstillede fly skal cleares forud.

I det umiddelbare kølvand på nedskydningen af den russiske jet var det vigtigt for præsident Obama at telefonere til den tyrkiske præsident Erdogan for at forsikre ham om, at USA fuldt ud støttede hans »suveræne« handlinger. I sin afskyelige pressekonference sammen med den franske præsident Hollande tirsdag aften kastede Obama sig i sit storhedsvanvid ud i et angreb på Putin og Rusland og kaldte dem »afvigerne« og »tilbød« Rusland en sidste chance for at slutte sig til den amerikansk ledede »koalition«, der udfører den rigtige bekæmpelse af ISIS.

Obama gjorde det, han gør bedst – han løj, patologisk, på vegne af sine britiske herrer. I umindelige tider har den britiske kronens strategi været den at fremprovokere krig mellem USA og Rusland og bære ved til bålet for en permanent befolkningskrig internt i den muslimske verden, mellem sunni og shia, ved at anvende deres (briternes) saudiske juniorpartnere som hovedprovokatører. Nu er Tyrkiet, under det korrupte Erdogan-regime, blevet bragt ind i blandingen for at oppiske betingelserne for en verdenskrig. Obama har været hovedaktivet for denne britiske krigsstrategi, lige siden han tiltrådte embedet, og indledte sin første embedsperiode med et besøg hos Dronning Elizabeth og Prins Philip i London, tre måneder efter sin indsættelse.

Et voksende antal politiske analytikere har tilsluttet sig Lyndon LaRouches afsløring af Obamas medskyldighed i tirsdagens tyrkiske handlinger. John Helmer i Moskva, Justin Raimondo, Daniel McAdams fra Ron Paul Institute og Pepe Escobar har inden for de seneste 24 timer alle offentligt udtalt, at Erdogan aldrig ville have lanceret et angreb mod det russiske fly uden forudgående godkendelse fra Obama.

I respons til det tyrkiske angreb har præsident Putin annonceret flere omgående militære modforholdsregler, inklusive deployeringen af de mest avancerede S-400 luftforsvarssystemer til den russiske luftbase i den syriske provins Latakia, udstationeringen af et overflade-til-luft (SAM) missilskib ud for Syriens kyst, samt en opgradering af ledsagefly, der kan afværge angreb, til alle fremtidige russiske bombetogter imod ISIS og mål i Syrien. Den russiske regering har gjort det klart, at de har beviser, inkl. varmesporet fra det nedskudte Su-24-fly, på, at flyet aldrig var inde over tyrkisk luftrum. En unavngiven amerikansk regeringsperson sagde til Reuters og andre nyhedsbureauer, at det russiske fly blev skudt ned over syrisk luftrum efter en meget kort passage gennem tyrkisk luftrum, der ikke kunne have været mere end nogle få sekunder. Angrebet var planlagt på

forhånd, med fuldt overlæg, og havde til hensigt at smadre klimaet efter angrebene i Paris, hvor en potentiel afgørelse af den fem år lange krig i Syrien og en koncentreret kampagne for at nedkæmpe ISIS og Nusra var ved at komme op at stå.

Putin vil svare tilbage med et flankeangreb, på linje med sin deployering af russiske styrker i Syrien, der fundamentalt ændrede konflikstens kurs, i september måned.

Skulle der herske nogen tvivl om, at dette er et globalt, britisk/Obama-ledet krigsfremstød mod Rusland, så se blot på Ukraine, hvor Sektor Højre har bombet elektricitetsledninger til Krim, og hvor Victoria Nulands (USA's viceudenrigsminister for eurasiske og europæiske anliggender, -red.) kæledægge, 'Jats' Jatsenjuk, netop har meddelt, at han har forbudt russiske fly enhver adgang til det ukrainske luftrum. Det svarer til en trussel om at nedskyde et russisk fly, hvornår det skal være.

Briternes største sårbarhed i dette fremstød for krig er Barack Obama. Han har begået forbrydelser imod menneskeheden, og så mange kriminelle handlinger, der berettiger til, at han stilles for en rigsret, at han udelukkende kun stadig er i embedet takket være fejheden og opportunismen hos de fleste af Kongressens medlemmer og det amerikanske folk, der tolererer hans eksistens, med deres eget liv som indsats.

Dokumentation:

**Ruslands udenrigsminister Lavrov:
Godkendte USA på forhånd Tyrkiets
handling?**

25. november 2015 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry kondolerede på USA's vegne over for den russiske

udenrigsminister Sergei Lavrov over telefon i dag, iflg. en erklæring udgivet af USA's Udenrigsministerium. Forud for telefonopringningen sagde Lavrov til reportere i Moskva, at Rusland ved, at USA altid af sine koalitions partnere i Syrien kræver, at brug af amerikanske kampfly koordineres med USA. Han påpegede således, iflg. TASS, den mulighed, at de tyrkiske myndigheder havde diskuteret deres beslutning om at beordre deres krigsfly i luften til at nedskyde det russiske fly med USA.

»Nogle medlemmer af koalitionen, inklusive dem, der leverer deres kampfly til angreb mod Irak og Syrien, har betroet os, at de involverede fly var af amerikansk fabrikat, og amerikanerne kræver normalt en tilladelse fra USA til sådanne operationer«, sagde Lavrov. »Så vidt jeg forstår, blev vores fly skudt ned af et amerikansk fremstillet F-16-fly. Vi ved endnu ikke, om USA's krav gælder for Tyrkiet, og hvis det gør, ville jeg gerne vide, om Tyrkiet har spurgt USA om lov til at sende sine fly af sted på en kampmission og nedskyde et fly, selv om dette sandsynligvis er identificeret, over syrisk territorium.«

Lavrov mindede Kerry om, at, under bestemmelserne i Forståelsesmemorandaet (MOU) om dekonfliktion tager USA direkte ansvaret for de såkaldte koalitions partners handlinger, og det omfatter Tyrkiet. Lavrov bemærkede ligeledes, at Tyrkiet og Rusland, uafhængigt af MOU'et, etablerede en 'hot line' telefonforbindelse, men at der ikke var nogen indsats fra nogen tyrkisk regeringsperson for at bruge denne linje til at afværge nedskydningen.

Lavrov talte også med sin tyrkiske modpart, Ahmet Cavusoglu, tidligere på dagen. Lavrov sagde, at Rusland ikke har nogen planer om at gå i krig med Tyrkiet, men at de planlagte russiske, diplomatiske besøg til Tyrkiet, og vice versa, heller ikke vil blive gennemført. Lavrov sagde, at hans tyrkiske modpart gav udtryk for beklagelse over Sukhoi-24M-hændelsen, men forsøgte samtidig at fremlægge undskyldninger

for de handlinger, som det tyrkiske luftvåben begik.

»Hvad bør Tyrkiet gøre for at normalisere situationen?«, spurgte Lavrov. »Vi må nødvendigvis drage den konklusion, at angreb som det i går til syvende og sidst er absolut uacceptable. Jeg har hørt kondolencer fra [den tyrkiske udenrigs]minister Cavusoglu, men alle de andre erklæringer havde til hensigt at retfærdiggøre den tyrkiske holdning.«

Lavrov bemærkede også, at angrebet på Ruslands Su-24M-fly ligner en planlagt provokation. »Vi betvivler alvorligt, at det var uagtsomt; det ligner en planlagt provokation«, sagde Lavrov og tilføjede, at nogle russiske partnere kalder nedskydningen for »et åbenlyst bagholdsangreb«.

»Ville Tyrkiet handle uden USA's tilladelse?« spørger politiske kommentatorer McAdams og Escobar; Andre advarer om atomkrig

25. november 2015 – »Et spørgsmål lyder, ville [den tyrkiske præsident] Erdogan gøre dette uden USA's tilladelse, uden USA's støtte?«, sagde Daniel McAdams, adm. dir. for Ron Paul Instituttet for Fred og Fremgang i et interview i dag med Sputnik International. McAdams, en mangeårig støtte til Ron Paul i Kongressen, anklagede Tyrkiet for kriminel aktivitet med at hjælpe ISIS: »Dette er meget alvorligt«, sagde han, » ... Tyrkiet har gjort det muligt for sig selv at blive til et super-arnested for ISIS og andre jihadister, der kan bevæge sig frem og tilbage fra Syrien til Tyrkiet ... hvis man vil have kriminel aktivitet, er Tyrkiet mindst en medskyldig i forbrydelsen.«

McAdams inkluderede Obama i forbrydelsen: »Netop i denne uge overvejede USA at invitere al-Qaeda's affilierede Ahrar ash-

Sham til også at deltage i drøftelserne [om Syrien]. Så, 14 år efter, at al-Qaeda angreb USA den 11. september, taler USA om at bringe en organisation, der er tilknyttet al-Qaeda, ind, som en moderat opposition til Syrien.«

Obamas rolle rejstes også af Pepe Escobar: »Lad os gå lige ind til benet. Den idé, at Tyrkiets nedskydning af et russisk Su-24-fly af et 'made-in-USA' F-16 blev gennemført uden enten grønt lys eller i det mindste en på forhånd arrangeret 'støtte' fra Washington«, er næsten umuligt at tro på. Dernæst fremlægger Escobar en synopsis over Tyrkiets beskidte rolle under 'Sultan Erdogan' med at hjælpe ISIS og smugling af olie, stjålet af ISIS, fra Syrien og Irak. Han dokumenterer også, at »Bilal Erdogan, sultanens søn, er en betydelig spekulant« inden for denne handel, og som Putin, bemærker han, afslørede under G20-topmødet i Antalya, Tyrkiet, i sidste uge.

Der er også alvorlige advarsler om faren for en atomkrig. Den republikanske præsidentkandidat Rand Paul sagde i går, iflg. *The Hill*: »Nedskydningen af et russisk kampfly illustrerer præcist, hvorfor vi må have en åben linje« til Rusland. Han knuste også andre kandidaters krav om en flyveforbudszone og sagde, »nedskydning af de andre landes kampfly vil blive resultatet, og en krig mellem atomare stormagter en mulighed«. Redaktøren af antiwar.com, Justin Raimondo, siger, at »amerikanerne vil have en ny Cubansk missilkrise ... Er I parate til Tredje Verdenskrig?«

Leder, 25. november 2015: Obama har organiseret en krigshandling – Ekstraordinær diskussion med Lyndon Larouche torsdag – Ekstraordinær live diskussion med Tom Gillesberg torsdag aften – Vær med

Lyndon LaRouche responderede i dag til den tyrkiske nedskydning af et russisk kampfly ved at erklære, at »Obama har organiseret en krigshandling og har således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare.

Kvalificerede amerikanske personer har, i det umiddelbare kølvand af Tyrkiets handling, understreget, at Tyrkiets præsident Erdogan aldrig ville have udført denne aktion, hvis han ikke på forhånd vidste, at han havde stiltiende støtte fra Obama. De samme kilder observerede, at Obama i weekenden var rasende over, at den franske regering, under et enormt folkeligt pres, har taget skridt til en reel alliance med Rusland for at knuse ISIS. I skarp kontrast til denne fornuftige, franske respons til angrebene i Paris den 13. november har Obama gentaget sine krav om, at afsættelsen af den syriske præsident Bashar al-Assad må finde sted omgående, og må gå forud for aktionerne imod Islamisk Stat.

LaRouche krævede Obamas omgående fjernelse fra embedet. »Der kan ikke være nogen undskyldninger for Obama, hvis menneskeheden skal overleve. Vejen bort fra Tredje Verdenskrig er, at retskafne amerikanere fordømmer præsidenten ved enhver

given lejlighed.«

Gå ind på <https://larouchepac.com/> og hør **Lyndon LaRouche** i en **ekstraordinær diskussion, fremkaldt af denne nødssituation**, med aktivister i hele USA

onsdag, kl. 21 Eastern time (kl. 03.00 torsdag dansk tid)

OBS! Benyt chancen for at diskutere live med Tom Gillesberg torsdag aften, se opslag om konferencelinje her på hjemmesiden

Leder, 24. november 2015: Der bliver ingen fred, før det britiske monarki afsættes – Den britiske marionet Obama er en foragtelig person

Hvor den russiske præsident Putin lancerede en flanke, der kunne føre til den totale ødelæggelse af ISIS og al-Qaeda-terroristers base i Syrien og Irak, så har briterne nu

aggressivt intervenseret imod denne flanke, som hele planeten så desperat har brug for.

Den britiske premierminister Camerons aktuelle, hektiske deployering har til formål at forstærke den krigspolitik, der nu er modstand imod – Tony Blairs, George W. Bush' og Barack Obamas katastrofale politik – britiske agenter og marionetter. Cameron insisterer: Nej, ødelæg ikke baserne for de terrorister, der nu myrder løs i Mellemøsten og Europa. Assad må først væltes som Syriens præsident.

Og marionetten Obama har i hele den forgangne uge gentaget: Intet samarbejde imod ISIS; forudsætningen er, at Rusland må gå med til, at Assad først må smides ud.

Det britiske monarki og finansielle imperium insisterer: Gå ikke efter ISIS' finansierer og våbenleverandører i Saudi Arabien; gå ikke efter dets hjælper i den tyrkiske regering. Og frem for alt, gå ikke imod den britisk-saudiske politik for regimeskift-krige, der føres af Bush og Obama, og som bevidst har skabt og udbredt ISIS og drevet hundrede tusinder af desperate flygtninge ind i Europa.

Til Frankrig og andre nationer lyder ordren: Gå ikke i partnerskab med Rusland eller opfordr USA til at gå med Rusland for at knuse ISIS; men kræve, at Assad først må gå af. Grib ikke den chance, som tilbydes gennem Putins nylige, åbenlyst globale rolle, bakket op af Kinas tilbud om at forlænge udviklingen med den Nye Silkevej ind i Mellemøsten.

Samtidig forbereder de britiske kongelige sig på at åbne COP21-klimakonferencen om »global opvarmning« i Paris og styre den i henhold til deres besættelse – at reducere den menneskelige befolkning. Prins Charles, der er udvalgt til at holde åbningstalen til konferencen, påstod i et interview den 21. nov., at klimaforandring var årsagen til de folkemorderiske krige i Mellemøsten og Nordafrika – ikke Tony Blair, ikke George W. Bush og Barack Obama, men

klimaforandringen forårsagede disse krige.

Og den britiske marionet Obama gentog i en tale den 21. nov., at »klimaforandring er USA's sikkerhedstrussel nummer ét«.

Er han sindssyg? Nej, han er en marionet for det britiske monarki og det britiske finansimperium, og af Wall Street.

Lyndon LaRouche har insisteret på dette. Obama er en britisk marionet og en præsident for evindelige krige og dronedrab. Han må fjernes fra embedet. For dernæst at skabe en økonomisk genrejsning, »må alt, hvad vi gør i USA, følge de principper, som præsident Franklin Roosevelt stod for, imod Wall Street«.

»Der kan ikke blive nogen fred, før det britiske monarki er fjernet«, sagde LaRouche den 22. nov. Vær opmærksom på LaRouches insisteren på dette; det betyder menneskehedens fremtid.

19. nov. 2015: Lyndon LaRouche diskuterer med aktivister i hele USA, hvad der må gøres for at redde USA, og resten af

verden, fra krig, terror og kollaps

Vi skal stoppe dem, og det betyder, at borgerne må vedtage en politik, hvor de siger "Vi stopper dem!" Det er muligt. Så vi har set, hvordan folk bliver myrdet i denne hændelse, men hvorfor bliver de myrdet? Fordi ingen var opmærksomme på, at de var mordere. Det er problemet.

Og derfor betaler Frankrig f.eks. en høj pris, fordi Frankrigs regering ikke var opmærksom på den åbenlyse trussel mod Frankrig. Og nu skammer den franske regering sig, og det er godt for dem. For nu har de en regulær grund til at sikre, at de ikke længere tolererer det, de tolererede alt for længe. Og det samme er tilfældet i andre dele af Europa. Og der er forskellige slags institutioner i forskellige dele af Europa, der har samme problem.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 23. november 2015: Det er det Britiske Imperium, tåbe!

Med Bruxelles i højeste alarmberedskab på anden dag i forventning om endnu et større terrorangreb fra Islamisk Stat på samme skala som massakren i Paris den 13. november, er der stigende opmærksomhed omkring den kendsgerning, at omdrejningspunktet for jihadistisk terrorisme i realiteten

findes i hjertet af Europa. Bruxelles, hovedstad for både NATO og Den europæiske Union, har nu fået kaldenavnet Brusselstan, ligesom London længe er blevet refereret til som Londonistan på grund af den kendsgerning, at bogstavelig talt enhver jihadistisk, narko- og separatistterrororganisation har fået husly, beskyttelse og finansiering af det britiske monarki. For nylig frafaldt den britiske regering alle anklager imod en angiveligt jihadistisk våbensmugler, fordi hans forsvarsadvokat påpegede, at de samme grupper, som han stod anklaget for at bevæbne, blev åbenlyst støttet af det britiske efterretningsvæsen MI6.

Dette er en gammel historie. London har været centrum for global terrorisme i årtier. Executive Intelligence Review var ophavsmand til et dossier, som blev overgivet USA's Udenrigsministerium i 2000, og som krævede, at Storbritannien blev sat på listen over stater, der sponsorerede terrorisme. Dossieret byggede udelukkende på bevismateriale, der var fremkommet gennem regeringer i hele verden, inklusive Rusland, Egypten, Indien, Pakistan, Colombia og Peru, og som på afgørende vis viste, at den britiske krone husede verdens værste terrorister, som en del af imperiesystemet. De største britiske banker, med HSBC (tidligere HonKong og Shanghai Bankselskab, berygtet for opiumskrigen) i spidsen, er verdens mest berygtede hvidvaskningsinstitutioner for narkopenge, som det for nylig er blevet dokumenteret af USA's Senat.

Det er ligeledes det britiske kongehus, der har udsendt Ridderkommandør John Schnellhuber til at kapre Paven og Vatikanet for ideen om en radikal befolkningsreduktion, baseret på den videnskabelige svindel med menneskeskabt, global opvarmning.

Alle de grusomheder, som præsident Obama har begået – fra hans massedronedrab i Afghanistan, Pakistan, Yemen og Somalia, til hans voldelige afsættelse og koldblodige mord på Gaddafi i Libyen, der skabte en zone af kaos, terror og utilstrækkelige stater i store dele af Nordafrika og Mellemøsten, og til

decimeringen af livsvilkårene for det store flertal af amerikanere – kan anbringes på det britiske kongehus' dørtærskel. Obama er intet andet end en britisk agent, der blev udvalgt af briterne til at blive installeret som præsident for USA, på vegne af Kronen og City of London.

Efter grusomhederne i Paris er det i stigende grad ved at blive åbenlyst gennemskueligt for et voksende antal tænkende mennesker, at Islamisk Stat er en skabelse af Obama og briterne. Al-Qaeda blev skabt og næret af briterne, USA og Saudi Arabien i 1980'erne, som kollektivt samlede et slæng af terrorister fra fængsler i hele den arabiske og islamiske verden, for at drive sovjetrusserne ud af Afghanistan. I 1985 sluttede Prins Bandar bin Sultan, bogstavelig talt et medlem af Bush-familien, sig til den britiske premierminister Margaret Thatcher for at lancere Al-Yamamah-byttehandelen (våben for olie), under hvilken en 100 milliarder dollar stor, hemmelig fond blev etableret for i hemmelighed at bevæbne al-Qaeda og andre terrororganisationer. I 2001 deployerede Bandar nogle af disse Al Yamamah-midler til at finansiere 11. september-flykaprernes angreb på World Trade Tårnene og angribe Pentagon.

Hvis man vil forstå, hvorfor den britiske agent Barack Obama har nægtet at ophæve hemmeligstemplingen af de 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, må man begynde fra toppen, med denne redegørelse for, hvordan briterne og Obama skabte al-Qaeda og, senere, Islamisk Stat. Tidligere chef for USA's Forsvarets Efterretningstjeneste, general Michael Flynn, har åbenlyst rapporteret om, at præsident Obama bevæbnede de syriske oprørere fra Benghazi og fortsatte med at gøre det, fordi det var regeringens politik. DIA-dokumenter fra sommeren og efteråret 2012 forklarer i detaljer de fælles britisk-amerikanske operationer fra Benghazi til smuglerhavne i de områder i Syrien, der kontrolleredes af oprørerne.

Lyndon LaRouche sagde ligefremt til medarbejdere søndag den

22. november, at man må udrydde det britiske monarki, eller også vil der ikke være nogen løsning på krigen i Syrien eller andre globale brændpunkter. Med mindre Det britiske Imperium fjernes, står vi over for en global krig imod Rusland og Kina, der vil føre til udslettelsen af store dele af menneskeheden. Barack Obama er en britisk agent, der blev selekteret til at blive USA's præsident af briterne. Vi må sænke Det britiske Imperium og alt, hvad det repræsenterer, eller også vil vi stå over for en optrapning af rædselsforestillinger over hele planeten.

Leder, 20. november 2015: Obama er ved at være færdig

I Europa, i Mellemøsten og i Asien kan sandheden om Obamas morderiske planer og politik ikke længere skjules. I Wien flaksede Obama rundt, mens han kogte indvendig over, at det tydeligvis var Putin, der styrede processen. Han fortsatte til Manila til APEC-mødet, måske i tillid til, at hans indsats for at genoprette Filippinernes neo-kolonialistiske status og besætte nationen endnu engang med amerikanske militærstyrker som forberedelse til en krig mod Kina, ville genoprette hans narcissistiske grandiositet. I stedet blev han mødt af en opstand fra filippinske patrioter med Senatet, der afviste hans militære besættelsesplaner, mens APEC afviste overhovedet at behandle hans obskøne anklager om kinesisk aggression ved at opbygge nogle øer under deres kontrol.

Måske forestiller Obama sig, at han vil fare bedre i Malaysia i denne weekend ved ASEAN-topmødet og det øst-asiatiske topmøde. Men forsvarsministrene fra ASEAN afviste allerede tidligere på måneden hans forsøg på at kalde Kina en aggressor

– faktisk erklærede transportministrene fra ASEAN deres entusiastiske engagement for samarbejde med Kina om de Nye Silkevejsprogrammer, Kinas »Ét bælte, én vej«.

Både franske og italienske medier havde interviews med Syriens præsident Assad i denne uge – en »lige op i ansigtet«-konfrontation af Obamas holden fast ved sin imperiale ret til at fjerne et selvstændigt statsoverhoved. Assad nævnte USA, Tyrkiet, Saudi Arabien og Qatar som ophavsmændene til ISIS og dennes økonomiske støtte og bemærkede, at den russiske intervention har vendt tidevandet imod barbarerne. Europæiske og amerikanske militære og politiske ledere vender sig i stigende grad imod Obamas regimeskift-vanvid og kræver en fælles indsats med Rusland imod ISIS.

I USA har den demokratiske præsidentkandidat Bernie Sanders, for at forklare, hvad han mener med at beskrive sig selv som en demokratisk socialist, påkaldt Franklin Roosevelts politik, FDR, der gjorde noget ved sin tids ødelæggelse af befolkningen ved at skabe sociale programmer, der havde til formål at give dem deres økonomiske rettigheder – til beskæftigelse, sundhedsydelser, uddannelse – samtidig med, at han bekæmpede Wall Streets magt igennem Glass/Steagall-bankopdelingsloven og andre restriktioner af bankernes magt over økonomien, og over regeringen. Dernæst beskrev Sanders ødelæggelsen af levestandarden i USA i dag, den uhyrlige narkoepidemi og sammenbruddet af husstandsindkomsterne og beskæftigelsen, og han fordømte de seneste regeringers politik for »regimeskift«, der skaber kaos og terrorisme i sit kølvand.

I USA's Kongres cirkulerer *EIR* nu til alle kongresmedlemmer et juridisk dokument, der demonstrerer, at den Højesteretsdom, der dømte til fordel for daværende senator Mike Gravel's indlæsning af Pentagon-papirerne i Kongressens Journal i 1971, ligeledes er gældende for i dag, for ethvert kongresmedlem, der har mod til at oplæse de 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, der således optages i den officielle journal og afslører den saudiske

finansiering af 11. september-terroristerne, der angreb USA. I realiteten kan Kongressen, under Højesteretsdommen i tilfældet Gravel, uden rådslagning med Det Hvide Hus, ophæve hemmeligstemplingen af hele det 28 sider lange kapitel – sammen med alle de andre 11. september-undersøgelsesdokumenter, der har været holdt skjult i de seneste 13 år.

Obamas åbne alliance med terrorister og disses sponsorer i Riyadh, med det formål at opnå sit kriminelle regimeskift, kan og må afsløres og må føre til, at han fjernes fra embedet, nu.

Dette er en tid med revolutionære forandringer. Der er ikke plads til pragmatisme eller halve tiltag, når man konfronteres med atomkrig og økonomisk kollaps. Løsningen er klar – med genindførelsen af Glass-Steagall, tilslutning til Kinas og BRIKS-nationernes globale udviklingsprogrammer, genetablering af ægte videnskab som centrum for politikken, og med genoplivelse af klassisk musik og kunst. Tiden er nu. Genindførelsen af Glass-Steagall, der vil udslette Wall Street totalt, må ledsages af den form for programmer gennem statskreditter, som kan skabe millioner af produktive jobs og påbegynde processen med at genoplive en reel, produktiv økonomi.

**Leder, 19. november 2015:
Obama er nede; Tiden er inde**

til at jage ham ud

Øjenvidneberetninger fra weekendens G20-topmøde i Tyrkiet indikerer, at præsident Obama var i rasende humør over den kendsgerning, at den russiske præsident Vladimir Putin var centrum for opmærksomheden pga. Ruslands militære intervention i Syrien, der »ændrer hele spillet«, og som nu frembyder en realistisk mulighed for at knuse Islamisk Stat (ISIS) og bringe den næsten fem år lange krig i Syrien til en fredelig afslutning.

Obama er blevet trængt op i en krog af den russiske flankoperation i Syrien, og af den kendsgerning, at, i kølvandet på sidste fredags forfærdelige ISIS-angreb i Paris, verden er forenet omkring behovet for at skride til afgørende handling imod den jihadistiske svøbe. Denne handling kræver afgørende samarbejde med Rusland, som endda tidligere chef for Det forenede Kongeriges forsvarsstab, general, Sir David Richards sagde til BBC i denne uge.

Obama har, sammen med George W. Bush, gjort sig skyldig i mørklægning af anglo-saudiernes forbrydelser ved at nægte at ophæve hemmeligstemplingen af det 28 sider lange kapitel i den oprindelige rapport fra den Fælles Kongresundersøgelse af 11. september 2001, et kapitel, der leverer afgørende bevis for det saudiske monarkis finansiering af flykaprerne. Som tidl. **senator Bob Graham sagde ved den tætpakkede pressekonference på Capitol Hill (Kongressen) den 7. januar 2015**, kun få timer efter angrebene på *Charlie Hebdo*'s kontorer i Paris, at, hvis disse 28 sider var blevet frigivet til offentligheden, kunne det saudisk-støttede Islamisk Stat aldrig have eksisteret.

Med blodbadet i Paris den 13. november stadig hængende i luften er tiden nu inde til, at disse 28 sider offentliggøres og danner grundlag for lanceringen af en *de novo* undersøgelse af 11. september og alle de følgende terrorgrusomheder, som det britisk-saudiske apparat har begået, frem til og inklusive

sidste fredags slagteri i Paris. Det er dette apparat, der ejer, og altid har ejet, Barack Obama.

Nu mere end nogen sinde før er tiden inde til, at Kongressen bruger sit forfatningsmæssige mandat og smider Obama ud af embedet. De fulde konsekvenser af mørklægningen af kapitlet om 11. september ses nu i blodbadet i Paris. På en meget direkte måde har Obama disse dræbte og sårede menneskers blod fra angrebene i Paris på sine hænder. Konsekvenserne af hans fortsatte mørklægning af de 28 sider kan ikke længere tolereres. Hvis Islamisk Stat og alle de andre anglo-saudiske jihadister skal afgørende nedkæmpes og udslettes, må Obama fjernes fra embedet. Han er lige så meget en skabelse af dette britisk-kontrollerede apparat, som lederne af ISIS og al-Qaeda. At tolerere Obamas fortsatte forbliven i embedet, efter angrebene i Paris og hans bevidste beskyttelse og mørklægning af saudierne bag 11. september, er det samme som at afskrive De forenede Stater.

Frigiv de 28 sider, og afsæt Obama nu.

**Udtalelse fra Schiller
Instituttet i Danmark den 18.
nov. 2015:
Verden må samarbejde om at**

nedkæmpe IS og skabe økonomisk udvikling.

Fem afgørende indsatspunkter

Vi kan måske ikke forhindre alle terrorangreb, der nu er på vej, men vi har nu en unik chance for at få etableret det internationale samarbejde, der på sigt kan få nedkæmpet IS og andre terrorbevægelser og fjerne grobunden for, at andre kan komme i deres sted. Følgende fem indsatspunkter er afgørende:

Download (PDF, Unknown)

Leder, 18. november 2015: I kølvandet på Paris: Frigiv de 28 sider nu!

Tiden er nu inde til at stille det anglo-saudiske apparat, der har kontrolleret væksten af det globale jihadist-apparat gennem årtiers finansiering og logistisk støtte, til regnskab.

Tiden er inde til at frigive de 28 sider af Kongressens Fælles Undersøgelsesrapport over 11. september-angrebene i USA. Frigivelsen af disse 28 sider bør være starten på en gennemgribende undersøgelse fra toppen og ned af det saudiske monarkis rolle i promovningen af terrorisme, at begynde med den fulde afsløring af saudiernes rolle i angrebene på World Trade Center og Pentagon den 11. september, 2001.

Den 7. januar 2015, blot få timer efter terrorister havde iscenesat et angreb mod det satiriske blad *Charlie Hebdo*s kontor i Paris og dræbt et dusin mennesker, tilsluttede tidligere senator Bob Graham (D-Fla.) sig medlemmer af Repræsentanternes Hus Walter Jones (R-N.C.), Steven Lynch (D-Mass.) og Thomas Massie (R-Ky.), samt repræsentanter for de pårørende til ofre for 11. september i en pressekonference på Capitol Hill, der var sammenkaldt for at kræve den omgående frigivelse af det 28 sider lange kapitel fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, og som detaljeret beskrev den Saudiske Kongefamilies rolle i finansieringen af de 19 flykaprere.

Senator Grahams ord er endnu mere alvorlige og bydende nødvendige i dag, i kølvandet på massakren i Paris den 13. nov., udført af slagtere, allieret med Islamisk Stat. Graham sagde til de, pga. antallet af fremmødte, stående forsamlede personer:

»Saudierne ved, hvad de gjorde. De er ikke personer, der er ubevidste om konsekvenserne af deres regerings handlinger. For det andet, så ved saudierne, at vi ved, hvad de gjorde! Der er nogen i USA's regering, der har læst disse 28 sider, nogen i regeringen har læst alle de andre dokumenter, der hidtil har været mørklagt. Og det ved saudierne.

Hvad tror man, saudiernes standpunkt ville være, hvis de vidste, hvad de havde gjort, vidste, at USA vidste, hvad de havde gjort, og dernæst så, at USA havde indtaget et standpunkt af enten passivitet, eller ligefrem fjendtlighed over for at lade disse kendsgerninger blive kendt? Hvad ville den saudiske regering gøre under sådanne omstændigheder, som netop er, hvor de har befundet sig i mere end et årti?

Al-Qaeda var Saudi Arabiens skabelse; de regionale grupper så som al-Shabab, har for størstedelens vedkommende været Saudi Arabiens skabelser; og nu er ISIS den seneste skabelse!

Så konsekvensen af vores passivitet over for Saudi Arabien har været, at vi har tolereret denne serie af organisationer; voldelige, ekstreme, ekstremt skadelige for Mellemøsten, og en trussel mod verden, som vi så det i Paris i morges.«

(Hele Bob Grahams tale under pressekonferencen kan læses her på dansk:<http://schillerinstitut.dk/si/?p=4671>)

Senator Graham havde absolut ret den 7. januar. Hans ord får nu en endnu større betydning, mens hele verden stadig er i chok over fredagens hændelser i Paris, og udsigten til, at det kan ske igen.

Det kan ske igen

ISIS har allerede udstedt en ny trussel om lignende, blinde terrorangreb, denne gang med Washington, D.C. og andre amerikanske byer som mål. Den russiske regering har, efter en omhyggelig undersøgelse, den 17. nov. konkluderet, at Metro-ruteflyet, der eksploderede over Sharm el-Sheikh, Egypten, havde en terrorbombe om bord. ISIS har taget ansvaret for denne grusomhed, hvor 224 mennesker blev dræbt. ISIS har også taget ansvaret for to selvmordsbomber i det sydlige Beirut den 12. nov., der dræbte og sårede hundreder af uskyldige mennesker.

Senator Graham har absolut ret. ISIS er en følge af Saudi-Arabiens promovning af wahabisme og voldelig, jihadistisk terror. For at være mere præcis, så er al-Qaeda, Islamisk Stat, Nusra Front og andre terrorgrupper produkter af en anglo-saudisk alliance, som særdeles offentligt er associeret med Al Yamamah-byttehandelen våben-for-olie mellem London og Riyadh. Al Yamamah skabte en udenlandsk, hemmelig konto til terrorisme, som direkte fodrede al-Qaeda, fra begyndelsen af denne dystre handel i 1980'erne.

Chokket efter angrebene i Paris har tvunget Obamaregeringen

til, i det mindste for indeværende, at fravige sin hadekampagne imod Rusland og præsident Putin, og i det mindste formelt acceptere det bydende nødvendige samarbejde med Moskva for at knuse Islamisk Stat.

Tiden er nu inde til at stille det anglo-saudiske apparat, der har kontrolleret væksten af det globale jihadist-apparat gennem årtiers finansiering og logistisk støtte, til regnskab.

Tiden er inde til at frigive de 28 sider af Kongressens Fælles Undersøgelsesrapport over 11. september-angrebene i USA. Frigivelsen af disse 28 sider bør være starten på en gennemgribende undersøgelse fra toppen og ned af det saudiske monarkis rolle i promoveringen af terrorisme, at begynde med den fulde afsløring af saudiernes rolle i angrebene på World Trade Center og Pentagon den 11. september, 2001.

Regnskabets time

Kongressen må ikke tolerere et eneste minut mere af Det Hvide Hus' mørklægning af disse 28 sider. Fællesundersøgelsen var en undersøgelse, iværksat af den lovgivende gren, og Kongressen har total myndighed til at frigive de 28 sider, hvad enten Det Hvide Hus er enig eller ej. Den Amerikanske Højesterets enstemmige dom fra 1971 i sagen om daværende senator Mike Gravel (D-Alaska), der indlæste Pentagon-papirerne i Kongressens journal under Forfatningens »tale- og debatklausele«, gør det klart, at Kongressen har den forfatningsmæssige myndighed til omgående at ophæve hemmeligstemplingen af disse sider.

Alt imens det er kendt, at disse sider giver detaljer om, hvordan det Saudiske Almene Efterretningsdirektorat støttede mindst to af 11. september-flykaprerne ved deres ankomst til Californien, og hvordan daværende saudiske ambassadør til USA, Prins Bandar bin-Sultan, finansierede de to flykaprere, så indeholder siderne tydeligvis andre vitale detaljer om og spor

til det fulde omfang af det saudiske regimes støtte til drabsmændene fra 11. september.

Hvis det fulde omfang af det saudiske monarkis blodige hænder bag 11. september var kommet frem dengang, kunne ingen amerikansk præsident være sluppet godt fra den forkælelse af saudierne, der har været både Bush- og Obamaregeringens varemærke, efter 11. september. Selv i dag roser præsident Obama åbenlyst saudierne for deres rolle i »koalitionen«, der bekæmper ISIS. Selv, hvis denne præsident ikke havde begået andre handlinger, der berettiger til en rigsretssag, så udgør hans skamløse mørklægning af saudiernes hånd bag global, jihadistisk terrorisme »store forbrydelser og forseelser«, der kræver omgående iværksættelse af en rigsretssag.

Hvis der skal ydes nogen retfærdighed til dem, der døde 11. september, der omkom om bord på Metro-ruteflyet og som blev brutalt myrdet i Paris og i det sydlige Beirut, så må saudiernes fulde medskyldighed afsløres offentligt, nu.

I modsat fald, som senator Graham så forudseende advarede om, vil al-Qaeda og ISIS muligvis formelt blive knust, men den underliggende sygdom vil atter blusse op i en ny og mere virulent form på slet ingen tid.

Frigiv de 28 sider nu!

12 . nov . 2015 : Lyndon

LaRouche diskuterer med aktivister: Der er ingen plads til Wall Street; der er ingen plads til Obama!

LaRouche: Okay. Der er ingen grund til, at vi nogensinde behøvede at tolerere afskaffelsen af Glass-Steagall. Glass/Steagall-loven blev indført af præsident Franklin Roosevelt. Og alt, hvad Franklin Roosevelt gjorde imod Wall Street-slænget, var dårligt for Wall Street.

Så i samme øjeblik, som Roosevelt døde, tog Wall Street over, og det blev værre og værre og værre. Og i efterkrigstiden opdelte man den ameri-kanske befolkning, og der var dem, som blev 'underdog' (lavest i hækkeordenen) og dem, som var bagdels-kyssere. Og jeg vil gerne forsikre dig om, at det ikke virkede særlig godt.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 17. november 2015: Gør en ende på den anglo-saudiske

terrorakse – før den dræber igen

Aktivister fra LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC) mødtes uden for De forenede Nationer i New York med dette budskab i går, hvor de fik kraftig, »rå« respons på deres mobilisering, fra diplomater, New Yorkere såvel som udenlandske besøgende. Deres mobilisering: Frigiv de hemmeligstemplede 28 sider, afslør gerningsmændene bag angrebene i USA den 11. september, 2001. Stop »Londonistan«, rekrutteringsbasen for terrorister, og Riyadh, deres finansier og wahabisme-»opdrager«, før de kan slå til igen.

Beviserne kom frem internationalt i mandags, med »alt er i færd med at ændre sig« som resultat af den russiske præsident Putins resolute aktion i Syrien, og nu med chokket efter de nye mord i Paris. Putin meddelte, at han personligt briefede G20-ledere i Ankara om Ruslands efterretninger om dem, der finansierer terrorister »i G20-landene«; Indiens premierminister Modi krævede, at man angreb terrorismen der, hvor den finansieres; fordømmelse af saudernes førende rolle kom fra den britiske labourleder, Jeremy Corbyn, fra de italienske katolske biskoppers publikation *Famiglia Cristiana* og fra amerikanske journalister, der er modstandere af Bush-Obama-regeringernes 'evindelige krige'.

Obama, som mente, at ISIS »var holdt tilbage«, var under intenst pres i Antalya, Tyrkiet, for at indvillige i en krig mod jihadist-terrorisme anført af Putin og chokerede europæiske ledere. Den franske præsident Hollande sagde til den franske parlamentssamling: »Vi må eliminere, ikke begrænse, Daesh (ISIS).«

Frigiv de 28 sider nu! Denne del af rapporten fra 2002, »Kongressens fælles undersøgelsesrapport om terrorangrebene den 11. september, 2001«, der fremlægger saudernes ansvar for

11. september-angrebene iflg. den daværende formand for Senatets Efterretningskomite, senator Bob Graham, er blevet holdt skjult af George W. Bush og Barack Obama i 13 år. Alene dens offentliggørelse vil ændre USA's politik, iflg. kongresmedlemmer, der har set den.

Mobiliser for at frigive dette bevis nu, der viser, at Obamas og Camerons »regimeskift-krige« er i åben alliance med terroristerne.

Den 7. januar 2015, blot få timer efter terrorister havde iscenesat et angreb mod det satiriske blad *Charlie Hebdo*s kontor i Paris og dræbt et dusin mennesker, tilsluttede tidligere senator Bob Graham (D-Fla.) sig medlemmer af Repræsentanternes Hus Walter Jones (R-N.C.), Steven Lynch (D-Mass.) og Thomas Massie (R-Ky.), samt repræsentanter for de pårørende til ofre for 11. september i en pressekonference på Capitol Hill, der var sammenkaldt for at kræve den omgående frigivelse af det 28 sider lange kapitel fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, og som detaljeret beskrev den Saudiske Kongefamilies rolle i finansieringen af de 19 flykaprere.

Senator Grahams ord er endnu mere alvorlige og bydende nødvendige i dag, i kølvandet på massakren i Paris den 13. nov., udført af slagtere, allieret med Islamisk Stat. Graham sagde til de, pga. antallet af fremmødte, stående forsamlede personer:

»Saudierne ved, hvad de gjorde. De er ikke personer, der er ubevidste om konsekvenserne af deres regerings handlinger. For det andet, så ved saudierne, at vi ved, hvad de gjorde! Der er nogen i USA's regering, der har læst disse 28 sider, nogen i regeringen har læst alle de andre dokumenter, der hidtil har været mørklagt. Og det ved saudierne.

Hvad tror man, saudiernes standpunkt ville være, hvis de vidste, hvad de havde gjort, vidste, at USA vidste, hvad de

havde gjort, og dernæst så, at USA havde indtaget et standpunkt af enten passivitet, eller ligefrem fjendtlighed over for at lade disse kendsgerninger blive kendt? Hvad ville den saudiske regering gøre under sådanne omstændigheder, som netop er, hvor de har befundet sig i mere end et årti?

Al-Qaeda var Saudi Arabiens skabelse; de regionale grupper så som al-Shabab, har for størstedelens vedkommende været Saudi Arabiens skabelser; og nu er ISIS den seneste skabelse!

Så konsekvensen af vores passivitet over for Saudi Arabien har været, at vi har tolereret denne serie af organisationer; voldelige, ekstreme, ekstremt skadelige for Mellemøsten, og en trussel mod verden, som vi så det i Paris i morges.«

(Hele Bob Grahams tale under pressekonferencen kan læses her på dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4671>)

Senator Graham havde absolut ret den 7. januar. Hans ord får nu en endnu større betydning, mens hele verden stadig er i chok over fredagens hændelser i Paris, og udsigten til, at det kan ske igen.

Helga Zepp-LaRouche taler ved BüSo-kongres i Berlin:

Vi behøver en offentlig debat om alle nationers virkelige interesser

Hvad kan Tyskland gøre? Meget, i modstrid med dem, der hævder, at vi er for små til at gøre noget som helst. For det første må vi starte en debat om, hvad Tysklands virkelige interesser er. Vi bør hæve sanktioneerne mod Rusland. Helmut Schmidt havde ret, da han sagde, at krisen i Ukraine var begyndt med Maastrichttraktaten. Vi bør også afslutte enhver mission og alle missioner, som Bundeswehr deltager i til støtte for USA's/Storbritanniens politik. Vi bør promovere en offentlig debat om alle nationers sikkerhedsinteresser. Vi må have en ny, inkluderende sikkerhedsarkitektur. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble bør træde tilbage, fordi hans »sorte nul«-politik giver næring til optrapningen af højrefløjen.

Download (PDF, Unknown)